

РЕШЕНИЕ

№ 4833

гр. София, 19.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева
ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Силвия Житарска

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2552** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Р. М. К. от [населено място], чрез адв.И. А. И. от САК, съд. адрес [населено място], [улица], ет.1, ап.4 против съдебно Решение № 20016048 от 19.01.2021г. по гр. дело № 34991/2020 г. на СРС, ГК, 25 състав, с което е отхвърлена жалбата на касатора срещу Решение № 015910 от 19.06.2020г. на ОСЗ "З." издадено на осн. чл. 19, ал. 8 от ППЗСПЗЗ.

Касаторът релевира доводи за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон - отменително основание по смисъла на чл.209, т.3 АПК. Излага съображения, че стойността на дължимото обезщетение следва да се определи съобразно действителни пазарни цени, а не по реда на Наредбата. Като бил приел противното, първоинстанционният съд постановил незаконосъобразно решение, което следвало да се отмени.

Ответникът – ОСЗ „З.“ излага становище по касационната жалба, с твърдение, че обжалваното решение на СРС е правилно и законосъобразно.

Участвалият в настоящото производство прокурор дава заключение за основателност на жалбата. Счита, че решението е незаконосъобразно и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.- град, XVI касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК, от надлежна страна – адресат на оспореното решение и срещу решение, което подлежи на съдебен контрол, поради което настоящият състав намира, че е процесуално допустима.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд въз основа на ангажираните доказателства, в т. ч. и заключение на вещо лице е приел, че стойността на дължимото обезщетение, определено съгласно методиките на Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи е в размер по нисък от определения с оспореното решение на ОСЗ 3., поради което и същото не е незаконосъобразно. Изложил е доводи, че методите заложи в цитираната Наредба се прилагат при всички имоти подлежащи на възстановяване по реда на ЗСПЗЗ.

Съобразно чл.220 АПК касационната инстанция възприема установена от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства, както и споделя правните изводи.

Спор по фактите няма. Според чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ Общинската служба по земеделие постановява решение за определяне правото на обезщетение на собствениците по реда на чл. 10б, 10в и 35 ЗСПЗЗ, в което се посочва стойността на обезщетението. Решението се съобщава на заинтересуваните лица по реда на Гражданския процесуален кодекс и подлежи на обжалване по отношение на стойността на дължимото обезщетение в 14-дневен срок чрез общинската служба по земеделие пред районния съд. В тази връзка спорният предмет в производството по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ може да бъде единствено законосъобразността на определения от поземлената комисия размер на обезщетението, т. е. само стойността на дължимото обезщетение. В това производство не се третира въпроса относно вида на самото обезщетение - със земя и/или поименни компенсационни бонове. На основание влязлото в сила решение по чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ, поземлената комисия следва да постанови друго решение за стойността на обезщетението със земя, а за разликата до пълния размер на дължимото обезщетение - с поименни компенсационни бонове, съобразно определения коефициент за общината по ал.16, съответно с поименни компенсационни бонове - в случаите, когато лицата са поискали дължимото обезщетение да бъде извършено чрез поименни компенсационни бонове, както и в случаите по чл.19а, ал.9 ЗСПЗЗ. В рамките на производството с правно основание чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ, не се разглежда въпроса, нито с начина на възстановяване правото на собственост върху земеделските земи, нито с начина на обезщетяване на правоимащите лица, а предмет на обсъждане може да бъде само законосъобразността на определения от съответната общинската служба по земеделие размер на обезщетението, тоест само стойността на дължимото обезщетение. Размерът на обезщетението е съответен на цената на съответната земеделска земя, определена съобразно Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи. В тази наредба са нормативно регламентирани критериите и условията, от които се изхожда, за да се определи размера на обезщетението за земеделските земи. Затова при извършването на съдебния контрол върху административния акт, какъвто по своята същност представлява решението на колективния орган по поземлената собственост, съдът следва да прецени само дали поземлената комисия (общинската служба по земеделие) се е съобразила със законодателно регламентирания коефициенти и другите изисквания при определяне стойността на дължимото обезщетение. За да се

отговори на този въпрос, за който безспорно са нужни специални познания от областта на оценяването, по делата с правно основание чл.19, ал.8 от ППЗСПЗЗ се ползва помощта на вещо лице.

В случая, първоинстанционният съд е сторил именно това. За да провери съответствието със закона на оспорения пред него административен акт, решаващият съд е изследвал подробно приложението на реда за определяне на цената на процесните земеделски земи, установен с цитираната Наредба. Разбира се в тази насока са използвани констатациите съдържащи се приетото по делото експертно заключение. От страна на касатора не са ангажирани каквито и да е доказателства, които да подлагат на съмнение, както изводите на назначеното по делото вещо лице, така и техния анализ, извършен от районния съд. Искането обезщетението да се определи по пазарни цени, няма как да бъде уважено, тъй като определянето на стойността е изцяло нормативно регламентирана дейност, която следва да се извършва, без да се допускат нарушения на правилата на наредбата. Неприложим е друг метод за определяне на размера на обезщетението, освен посочения в тази наредба.

Наредбата за реда за определяне на цени на земеделските земи се прилага по отношение на всички земеделски земи, включително и за тези в урбанизираните територии, тъй като при определяне стойността на обезщетението се взема предвид характера на земята към момента на внасянето и в ТКЗС. От значение за спора е размера определен въз основа на тази наредба, а не въз основа на пазарни цени и критерии, посочени в други нормативни актове, като въпросът е нормативно разрешен. Касае се за цени, определени по методиката на наредбата, а не за средна пазарна цена, определена от търсенето и предлагането на земи от типа на процесните. Наличието на акт, определящ специален режим за обезщетяване при конкретни случаи, превръща определянето на обезщетения по Наредбата в единствения метод за това, като изключва приложението на средните пазарни цени.

По изложените съображения и предвид съвпадане крайните изводи на настоящия съдебен състав с тези на СРС, решението следва да се остави в сила.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не се дължат разноски.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 20016048 от 19.01.2021г. по гр. дело №34991/2020 г. на СРС, 25 състав

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.